

os dertil, men i det Dieblit, vi gaae ud derover, møde vi, og maae vi møde en aldeles bestemt Modstand fra Landsthingets og fra Regjeringens Side. Jeg skal derfor tilraade, at vi endnu denne Gang vedtage Bevillingen; naar der er aabnet os Leilighed til at afgjøre dette Spørgsmaal og at løse denne Knude paa normal Maade ved Behandling af et særligt Lovforslag, kan jeg ikke finde det rigtigt, at man vil hugge Knuden over gennem Finantsloven.

Winther: Derjom Loven angaaende Borgervæbningen i Kjøbenhavn havde foreligget, dengang dette Punkt blev forhandlet i Finantsudvalget, vilde vistnok flere end jeg ikke have gjort den Indstilling, som her foreligger. Efterat Lovforslaget er kommet frem, er det jo mindre vigtigt, om man vedtager Forslaget eller ikke, men efter den Gang, Sagen i det Hele taget hidtil har havt, finder jeg dog ikke nogen Anledning til at frasalbe Indstillingen om en Forkastelse af Summen. Den ærede Ordfører bebrejdede Ministeriets Personale, at det ikke skulde vise Glid nok. Om hvorvidt han har Ret deri eller ikke, tør jeg ikke have nogen Mening, men der er en anden Ting, hvori Ministeriet selv er Skyld, og som jeg troer for meget sinker ikke blot denne, men ogsaa andre Sager. Det er den Umstændighed, at der, før man her i Thinget forelægger noget Lovforslag om en vigtigere Sag, i Almindelighed enten bliver nedsat

en Commission, eller ogsaa bliver Forslaget henviist til en eller anden communal Autoritet, hvis Betænkning og Bestemmelse først skal indhentes. Jeg kan naturligviis ikke bestride Ministerens Ret til at foretage Sagerne paa denne Maade, men det forekommer mig, at Regjeringen derved i høi Grad svækker Rigsdagens Indflydelse og vanskeliggjør dens Stilling med Hensyn til saadanne vigtigere Sager, ligesom det ogsaa er aabenbart, at en Forhaling af Sagerne fremkommer ad den Vej. Det er en af de Grunde, hvorfor jeg ikke vil fravige den Indstilling, som her er gjort om at nægte Summen, idet jeg ikke vil vise nogen gunstig Stemning ligeoverfor en Fremgangsmaade af Regjeringen, som jeg antager for at være urigtig og svækkende for Rigsdagen.

Ordføreren: At Regjeringen har indhentet Kjøbenhavns Communalbestyrelses Erklæring over det forelagte Lovforslag, kan det ikke falde mig ind at ville gjøre til Gjenstand for en Behreidelse, thi efter Reglementet af 1808 skal Kjøbenhavns Commune yde 12,000 Rd. til Kjøbenhavns Borgervæbning, og efter det forelagte Lovforslag skal den yde 8,000 Rd. dertil. Det er derfor saare naturligt og fuldkommen berettiget, at man har givet Communalbestyrelsen Leilighed til at erklære sig over Lovforslaget, men Ulykken er, at det ikke er skeet i saa betimelig Tid, at det kunde forelægges os, den Gang vi traadte sammen.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag under Nr. 22 til § 20 af Justitsministeren, tiltraadt af Udvalget (Bet. Nr. 31):

I. C. 2. (Understøttelser).

Summen 1,655 Rd. 65 $\frac{1}{2}$ forhøjes med 40 Rd.

vedtoges eenstemmig med 71 Stemmer.

2) Forslag under Nr. 23 af Udvalget (Bet. Nr. 32):

II. A. 3. (Trykning af Extracter).

Summen 4,800 Rd. nedsættes med 1,600 Rd.

vedtoges eenstemmig med 76 Stemmer.